

6. Положення про академічну мобільність студентів національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова. Київ, 2013.
7. Стратегія імплементації для Horizont Europe, квітень 2020 року. Взято з: <https://bit.ly/3UxBYXX>
8. Стратегія Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова на 2021-2026 роки. Київ, 2021. 17 с.
9. Leshchenko, N. ., Anosova, A. ., Drachuk, O. ., Semenog, O., Vaidych, T. ., & Ruskulis, L. . Current trends in training in continuing education: theoretical principles. *Laplage in Journal*. 2021. 7 (3С). P. 506-511.
10. Ukraine in EU Programme Erasmus+: Overview of New Opportunities within EU-Funded Programme Erasmus+ 2021-2027, Participation of Ukrainian organisations in the EU-funded Programme Erasmus+ 2014-2020. National Erasmus+ Office. 2021. 32 pp

Липка С.В.,
студентка ІІ курсу Факультету української філології
та літературної творчості імені Андрія Малишка
Національного педагогічного
університету імені М.П. Драгоманова,
м. Київ, Україна
Науковий керівник - Вишківська В.Б.,
кандидат педагогічних наук, доцент, доцент кафедри педагогіки
Національного педагогічного
університету імені М.П. Драгоманова,
м. Київ, Україна

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ: СПЕЦИФІКА ВИКОРИСТАННЯ В СУЧАСНІЙ ШКОЛІ

Анотація. У статті проаналізовано інноваційні технології, окреслено специфіку використання їх у сучасній школі.

Abstract. The article analyzes innovative technologies, outlines the specifics of their use in a modern school.

Сучасна соціально-економічна ситуація в нашій державі вимагає кардинальних змін у всіх сферах суспільного життя, в тому числі і в освіті. «Закон про освіту» встановлює нагальні вимоги до сучасних навчальних закладів і чітко закріплює їх у Державній доктрині освіти, де наголошується на одному головному завданні – сприянні та розвитку інноваційних процесів. Освітні інновації пов'язані із загальними процесами суспільства, глобальними проблемами, інтеграцією знань і формами суспільного життя. Тому характерною рисою сучасної педагогіки є інноваційність – здатність до оновлення, відкритість до нового [1].

Розвиток систем вищої та середньої освіти потребує дослідження та впровадження сучасних технологій та нових методів навчання дітей та підлітків. Джерелом інновації є цільовий пошук ідеї для розв'язання певної суперечності. Її впровадження залежить саме від того, наскільки психологічне оточення вимагає нових ідей. Існування інновації пов'язується з переходом до сталого функціонування.

Таким чином, інновації в навчанні – це процес створення, використання та поширення в навчальній практиці новітніх ідей, способів, за допомогою яких підвищується ефективність освітнього процесу [1].

Інноваційна спрямованість роботи вчителів визначається такими характеристиками: а) новизна, яка визначає рівень сучасності досвіду; б) оптимальність, яка допомагає досягти найвищих результатів за найменший проміжок часу; в) результативність та ефективність, що означає певну стійкість хороших результатів у роботі педагога; г) можливість творчого використання в масовому досвіді, яка визначає придатність апробованого досвіду для масового застосування в закладах освіти [2].

У теперішній українській школі застосовують як традиційні технології навчання, так і новітні. Проаналізуємо деякі з них.

Індивідуалізовані технології передбачають таку організацію освітнього процесу, за якої враховуються індивідуальні особливості учнів та рівень їхнього загального розвитку. Найбільшою перевагою такої освіти є те, що вона дозволяє повністю пристосувати зміст, методи та швидкість учбової діяльності учня до його особливостей, вчасно і влучно корегувати роботу учнів і педагогів [1].

Можливості творчо розвиватися забезпечують ігрові технології.

Підвищенню результативності організації пізнавальної діяльності сприяють інтерактивні технології, спрямовані на створення комфортних умов навчання, за яких кожен учень відчуває себе успішним. Особливістю інтерактивного навчання є його організація на засадах продуктивної взаємодії між усіма учасниками освітнього процесу, що сприяє формуванню дисциплінарних і загальноосвітніх компетентностей, розвитку життєвих цінностей, створенню атмосфери співпраці та взаємодії, розвитку комунікативних якостей.

Впровадження педагогічних інновацій вимагає наявності у фахівця здібностей до:

- рефлексії, що визначає здатність педагога до самовизначення й осмислення ним власного духовного світу, своїх дій і процесів;

- саморозвитку як творчого ставлення індивіда до самого себе, створення, ним самого себе у процесі активного впливу на зовнішній і внутрішній світ з метою його перетворення;
- самоактуалізації, яка є чинником постійного прагнення людини якомога повніше виявити і розвинути особистісні здібності;
- професійного самовдосконалення, яке відбувається у формі двох взаємопов'язаних (але відносно незалежних) процесів: самовиховання - цільова робота особистості із систематичного формування та розвитку власних позитивних якостей та усунення негативних, виходячи з усвідомлених потреб на основі соціальних запитів в індивідуальних стратегіях; самоосвіти - оновлення та вдосконалення наявних знань, компетенцій та навичок фахівців для досягнення необхідного рівня професійності.

З використанням інноваційних технологій у вивченні різних дисциплін безперервно та системно на якісно новому рівні формується культура розумової праці. Учні та студенти вчать планувати свою роботу, раціонально її виконувати, чітко пов'язуючи початковий план роботи з реальним процесом її виконання [3].

Отже, одним зі стратегічних завдань модернізації української вищої освіти є забезпечення якості підготовки фахівців на рівні міжнародних стандартів. Вирішення цього завдання можливе за умови зміни методів навчання та впровадження інноваційних технологій навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дичківська І. М. Інноваційні педагогічні технології: підручник. 2-ге вид., допов. Київ, Академвидав. 2012. 352 с.
2. Алфімов Д.В. Інноваційна освітня система: шляхи відродження. Педагогічні інновації: ідеї, реалії, перспективи: Збірник наукових праць /Ред. кол. Л.І.Даниленко та ін. К.: Логос, 2010. 158 с.
3. Чудакова В.П. Психологічні засоби самовдосконалення (розвитку творчого потенціалу особистості // Оцінювання та відбір педагогічних інновацій: теоретико-прикладний аспект. Науково-методичний посібник. К.: ЛОГОС, 2009. 224-227 с.

Мазурок В.Р.,
молодший науковий співробітник
науково-дослідного центру Військового інституту
Київського національного університету імені Тараса Шевченка,
м. Київ, Україна

ПІДГОТОВКА ВІЙСЬКОВИХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Анотація. У статті проаналізовано підготовку військових перекладачів в умовах воєнного стану.

Abstract. The article analyzes the training of military translators under martial law.

Вагомість сучасної підготовки майбутніх військових перекладачів важко переоцінити, оскільки іноземні освітні ресурси містять надзвичайно потужний потенціал і відкривають широкі можливості для розвитку необхідних мовленнєвих та перекладацьких навичок та умінь. Діагностика здібностей майбутніх фахівців у галузі перекладу, їх рівень володіння мовою, схильності та уподобання, напрацювання фахових вмій – створюють підґрунтя для формування іншомовної компетентності здобувачів вищої освіти, до професійних якостей яких сучасне суспільство ставить особливо високі вимоги.

Переклад військових документів, технічних даних та забезпечення мовного перекладу фахівців військової справи з початком активних бойових дій потребує професійно підготовки військових перекладачів, які як правило, відправляються ближче до місць їх проведення бойових дій.

Як вказують Ю.Бойко, Є.Долинський – «військовий переклад – це дуже специфічна дисципліна. Це іноді вимагає детального знання військової науки та навіть ієрархічних структур в армії. Військовий переклад є одним з видів спеціального перекладу з яскраво вираженою військовою комунікативною функцією. Відмінною рисою військового перекладу є велика термінологічність та точне і чітке викладення матеріалу при відносній відсутності емоційних виразних засобів» [1, с.17]. Військовий переклад – це дуже специфічна дисципліна. Це іноді вимагає детального знання військової науки та навіть ієрархічних структур в армії. Військовий переклад є одним з видів спеціального перекладу з яскраво вираженою військовою комунікативною функцією. Відмінною рисою військового перекладу є велика термінологічність та точне і чітке викладення матеріалу при відносній відсутності емоційних виразних засобів.

Повномасштабне втручання росії актуалізувало необхідність лінгвістичного забезпечення військ під час освоєння та отримання новітніх зразків озброєння від країн-партнерів України. Іноземні зразки та системи озброєння, які отримує Україна потребують якісного супроводу з перекладу при роботі з військовими інструкторами.

На думку Т. Сніци: «Не залишилося осторонь й військове співробітництво, яке передбачає спільні навчання, миротворчі та антитерористичні операції, допомогу мирному населенню у гарячих точках чи зонах виникнення збройних конфліктів та багато іншого» [1, с.154].